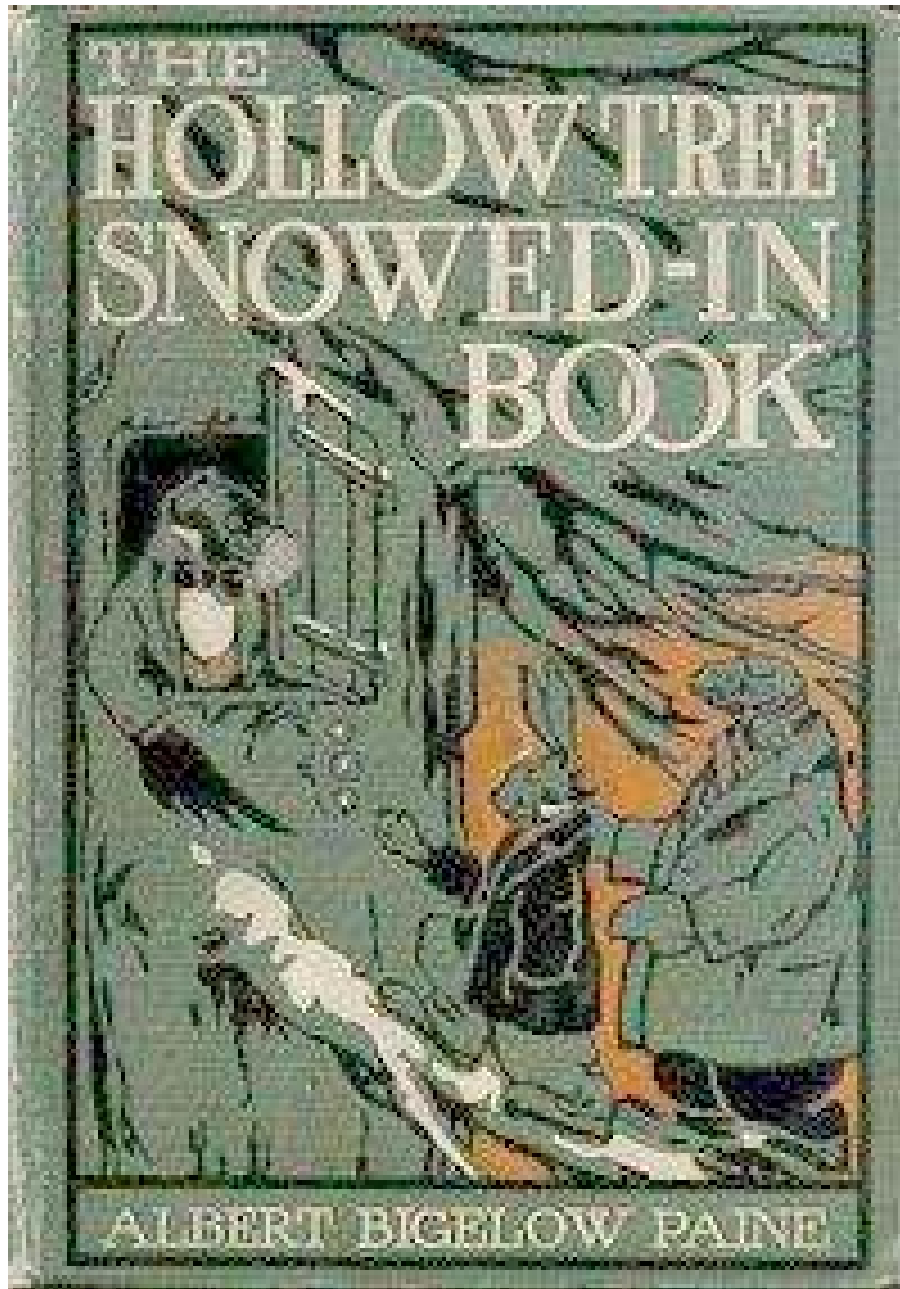

מר כלב - סנטה קלאוס

מתוך "הספר המושלג של ניקרה בעץ"
א. פיין 1910
צייר ג'.מ.קונדה

בנקרה, בתוך עץ החלול גרים שלושה יידיים,
דביבון, אופוסום ועורב זקן. לכל אחד דירה משלו.
הם נפגשים מדי יום ומשוחחים על דברים שונים,
שומעים סיפורים, עורכים חגיגות ומקבלים
אורחים.
לפני יותר ממאה שנה הסופר א. פיין כתב עליהם
ספרים אחדים, ובאתר הזה תוכלו למצוא עוד
סיפורים מתורגמים מהספרים האלה.
הפעם על חג המולד בחודש דצמבר.

פעם הבולבול, הצב, הסנאי והארנב הלכו הביתה בחורף ובנקרה שבעץ נשארו רק הדביבון, האופוסום והעורב השחור הזקן. מובן שהאחרים באו מדי פעם לבקר אותם וכך עשה גם מר כלב שהתיידד כבר עם דיירי הנקרה.

מר כלב סיפר להם הרבה דברים שאותם לא שמעו קודם ואלה היו הדברים אותם הוא למד בביתו של מר אדם. יתכן גם כי בגלל זה הם חיבבו את מר כלב.

הוא סיפר להם על סנטה קלאוס, איך הזקן הזה בא לארובות הבית בחג המולד ומביא מתנות למר אדם ולילדים. ואיך הילדים תולים את הפוזמקאות שלהם כדי שסנטה קלאוס ישים בהם מתנות, והוא תמיד ממלא את הפוזמקאות. ומר כלב פעם תלה את הפוזמק שלו וקיבל במתנה עצם כל כך יפה שאותה הוא הסתיר באדמה והוציא שוב ושוב לפחות שש פעמים לפני בוא האביב. והוא אמר שסנטה תמיד בא לבית של מר אדם וכשהילדים תולים את הפוזמקאות הם מקבלים תמיד משהו בתוכם.

דיירי הנקרה שבעץ עוד אף פעם לא שמעו על סנטה קלאוס. הם ידעו על חג המולד כי כולם,

אפילו הפרות והכבשים, ידעו על החג, אך הם לא שמעו על סנטה קלאוס מעולם. הם לא ידעו שהוא בא רק לביתו של מר אדם ולכן חשבו שאם יתלו את הפוזמקאות שלהם הוא יבוא גם לנקרה שבעץ. לכן החליטו

לעשות כך. הם דיברו על כך הרבה ומר אופוסום בירר היטב את הפוזמקאות שלו כדי למצוא את הגדול שבהם, ומר עורב עשה לעצמו זוג אחת רק למטרה הזו.

מר דביבון אמר שלא ראה אף פעם שמר עורב עושה לעצמו פוזמקאות גדולים כאלה, אך מר עורב אמר שהוא נעשה כבר זקן ולכן הוא זקוק לבגדים גדולים יותר. הוא נתן למר דביבון אחד ומר דביבון אמר "זה באמת כך" ושהוא חושב כי הם באמת מתאימים למטרה. הם לא סיפרו את הדבר בהתחלה לאף אחד, אבל בסוף הם אמרו למר כלב מה שהם רוצים לעשות, וכשמר כלב שמע זאת הוא רצה מיד לצחוק. כי מר כלב ידע שסנטה קלאוס הולך רק לביתו של מר אדם וחשב שזה יהיה משעשע אם דיירי הנקרה שבעץ יתלו את הפוזמקאות שלהם ולא יקבלו דבר.

אבל אחר כך מר כלב חשב עוד קצת. הוא חשב שלא יהיה יפה לאכזב אותם ככה. כי מר כלב חיבב אותם וכשחשב שוב החליט לעשות משהו. וזה מה שהוא החליט: הוא החליט להיות סנטה קלאוס בעצמו! הוא ידע איך נראה סנטה קלאוס כי ראה כבר הרבה תמונות שלו בביתו של מר אדם, וחשב שיהיה זה משעשע להתלבש כך, לקחת שק גדול עם מתנות וללכת לנקרה שבעץ כשהדיירים שם ישנים, ולמלא את הפוזמקאות של הדביבון, האופוסום והעורב. אך קודם היה צריך לדעת איך להיכנס לנקרה ולכן מר כלב הסביר להם שאינם יכולים לצפות שסנטה יכנס לביתם דרך הארובה, כי הארובות שלהם הן צרות מדי. ואז מר עורב אמר שהם ישאירו את מנעול הדלת הראשית פתוחה, וזה בדיוק מה שרצה מר כלב. מלאכה רבה הייתה לו כדי להכין כל כראוי. היה מסובך להשיג את כל המתנות ולהכין את התלבושת של סנטה קלאוס. אבל הוא מצא קצת

צמר גפן ארוך בסככה של מר אדם, והכין לעצמו זקן לחיים לבן, ושם קצת על שולי המעיל שלו ועל קצוות של בתי ירכיים וגם סביב הכובע הישן שלו. ואז לקח גם שק ישן שמצא בסככה והתקין אותו על גבו, בדיוק כפי שראה זאת על הציורים של

סנטה. הו מצא גם

מתנות טובות.

שלושה עופות

צעירים אותם

השאיל ממר אדם,

וגם קנה כמה

עניבות יפות לדיירי

הנקרה שבעץ, וגם

מקל סוכר צבעוני

לכל אחד. כי מקלות

סוכר כאלה נראים

יפה מאוד כשהם

בולטים מהפוזמק.

חוץ מזה הייתה לו

גם מקטרת לכל אחד מהם וגם חבילת טבק.

תבינו – מר כלב גר אצל מר אדם ולכן לא היה צריך לקנות לעצמו הרבה דברים, וכך חסך הרבה כסף. היו לו בשק עוד הרבה יותר מתנות, אבל אני כבר לא זוכר מה הן היו, ובכל אופן כשיצא לבוש כמו סנטה קלאוס השק שלו היה כבד למדי והוא כמעט והצטער שלקח כל כך הרבה מתנות.

בכל אופן השק נעשה כל פעם כבד יותר ויותר במשך הדרך והוא שמח מאוד כשראה שדלת הנקרה לא נעולה. הוא שם את השק על הארץ לפני שעלה במדרגות ואז פתח את הדלת בזהירות והקשיב. הוא לא שמע דבר מלבד הנשימות של מר עורב, מר דביבון ומר אופוסום. הוא לא רצה שיתפסו אותו ולכן עלה במדרגות בזהירות רבה וכמעט שפרץ בצחוק כשהגיע לאולם הכניסה. כי שם ראה את הפוזמקאות תלויים יפה בשורה, כל אחד עם כרטיס עם שם המסביר למי הוא שייך.

ואז שוב הקשיב, לרגע עצר את נשמתו כי חשב שמר אופוסום דיבר. אך זה דיבר רק תוך כדי

"אני עייף כמו כלב", וזה בדיוק איך הרגיש מר כלב. הוא היה כה עייף שבכלל לא חשב על חזרה

הביתה, ובסוף מר כלב נרדם חזק בתוך הכורסה שבה ישב, לבוש בבגדי סנטה קלאוס.

כך הוא ישן שם כל הלילה, עם השק הריק בידו ועם הפוזמקאות מולו, ואפילו כשעלה כבר השחר הוא ישן וישן, כל כך עייף היה.

ואז נפתחה דלת חדרו של מר אופוסום וזה הוציא את

ראשו. ונפתחה גם דלתו של מר דביבון וגם הוא

הוציא את ראשו. וגם דלת חדרו של מר עורב נפתחה וגם הוא הציץ החוצה. הם כולם הביטו בכוון הפוזמקאות אבל לא ראו את מר כלב ולא אחד את השני. הם ראו את הפוזמקאות ומר

דביבון אמר פתאום:

"משהו נמצא בפוזמק שלי"

שינה "אקח עוד מנה, בבקשה" והבין שמר אופוסום חולם רק על

ארוחת ערב.

מר כלב פתח את השק שלו ומילא את

הפוזמקאות. הכניס לשם

עת הממתקים ואגוזים

ועוד דברים קטנים, אחר

כך את המקטרות והטבק

ומקלות הסוכר, כדי

שיבלטו החוצה, ובסוף

את העופות ארוזים יפה.

כל זה נראה כל כך יפה

שמר כלב כמעט ורצה שגם לו יהיה פוזמק כזה.

הוא כבר לא דאג שיעיר אותם ורק התיישב בפינה

חשוכה, איפה שקשה היה לראות אותו, והסתכל

על הפוזמקאות התלויים בשורה.

הוא חשב כמה נעים יהיה להם כשיתעוררו ויראו

את הפוזמקאות בבוקר, אבל כל זה עייף אותו

מאוד. שמעתם בוודאי שאנשים אומרים לפעמים

היום, גם כשיבואו הבולבול והסנאי ומר צב וג'ק הארנב.
בחוץ ירד עוד שלג ולכן חג המולד נראה יפה ולבן,
והאחרים שבאו הביאו מתנות גם הם. ואז גם
האורחים ראו את מר כלב לבוש בגדי סנטה
קלאוס וכששמעו איך הוא נרדם שם ואיך תפסו
אותו ישן, כולם צחקו וצחקו.
בחוץ ירד שלג כל כך כבד שמר כלב נאלץ
להישאר אצלם כל היום. הוא שמח על כך מאוד,
כי ידע שאז כולם ישבו ביחד ויספרו סיפורים.

ואז מר עורב אמר:
"הו, יש משהו בפוזמק שלי גם כן!"
ומר אופוסום אמר:
"משהו נמצא בכל הפוזמקאות!"
ושלושתם קפצו מהר ולקחו את הפוזמקאות
שלהם והסתובבו בדיוק בזמן כדי לראות את מר
כלב, שקפץ מהכורסה שלו, כי לא ידע בכלל איפה
הוא נמצא.
"הנה סנטה קלאוס בעצמו!" הם קראו ביחד ורצו
מהר לחדריהם, כי נבהלו מאוד.
ואז מר כלב התעשת והתחיל לצחוק כשחשב איך
הצליח להטעות אותם. וכשהם שמעו את הצחוק
של מר כלב מיד הכירו אותו, וחזרו ובאו עליו. הוא
היה צריך לספר להם מה הוא עשה והכל. הם
רוקנו את הפוזמקאות על הרצפה והתחילו לאכול
חלק מהמתנות ולבדוק את האחרות, עד ששכחו
לגמרי על ארוחת בוקר, בדיוק כמו ילדים בחג
המולד בבוקר.
ואז מר עורב הלך להכין קפה, והם הזמינו את מר
כלב לארוחת בוקר וביקשו שיישאר אצלם לכל